

Scénář rozhlasové reportáže

Zpracovali: Viktorie Frydrychová, Blanka Mikynová, Milan Kučo, Jindřich Mareš

Pedagogické vedení: Mgr. Daniela Skopalová

Pro náš projekt jsme si vybrali pana Josefa Krále, který se narodil v Praze roku 1935 do dobře situované rodiny. Ve svých třech letech se přestěhovali do Sedlova nedaleko Kolína, kde jeho rodina vlastnila velký majetek.

„Když jsem začal v Kolíně chodit do školy. Jako mazánek, nebyl jsem mazánek, ale jako takovej dobře ustrojenej, vychovanej kluk. No tak, než sem se naučil postarat sám o sebe tak sem byl bit skoro denně“

Majetek jim nacisté zabavili, jelikož jeho matka byla židovského původu, poté dostali náhradní dům v Kolíně.

V letech 1944 a 45 spojenecké letectvo několikrát bombardovalo Kolín. Pan Král zažil bombardování dvakrát.

„V Kolíně, celkem tam byly čtyři nálety, na dva sem měl štěstí, že jsme byli mimo Kolín. Dva sem tam zažil, dokonce to, co padalo na Zálabí těch bomb nejvíc. Při těch náletech pro nás jako pro kluky to bylo taky dobrodružství, protože pak jsme chodili sbírat střepiny z těch bomb.“

Když pan Král dochodil základní školu nemohl si z důvodu svého původu vybrat kam půjde na školu.

„Pak ne! To nemůžeme podle tohodle, protože to by zvýhodňovalo lidi ze vzdělanějších rodin. No a rozhodli tak, že mi dali vybrat, jestli chci bejt, takhle chtěl jsem jít do lesnický školy, No nepudeš! Na zemědělskou školu, to nepudeš! Musíš poznat, co je to práce, tak si vyber: horník, zedník, zemědělský dělník, tak sem vzal toho zemědělskýho dělníka, ten mi byl takovej nejbližší.“

Tím tedy získal velice neobvyklý výuční list „Chovatel skotu“. Jako každý v té době musel jít na vojnu, nastoupil tedy v Košicích, pal ho ale za trest přeřadili do Prešova. Tam však útvar, kde měl zažít tu správnou vojnu nebyl. Zbytek PARÁDNÍ vojny strávil v Bratislavě na letišti. Po vojně nastoupil do svého prvního zaměstnání.

„Já sem pracoval ve výzkumným ústavu veterinárních léčiv a my jsme byli jako v tom bloku vedle RHVP, což byli ty východní státy, kde jsme byli asi špička.“

Na pracoviště práce přišlo pozvání do Moskvy, kde se měl konat kongres. Po pár dnech přišel dopis, kde byl pan Král zvolen místopředsedou jedné pracovní sekce. Přestože ho komunisté nechtěli pustit, zvládl se do Moskvy dostavit prostřednictvím zájezdu vědecko-technické společnosti.

Na bídnou dobu potkal dobré lidi, kteří mu v mnoha ohledech pomohli. Velkou životní oporou mu byla i manželka Drahomíra, kterou potkal na vysoké škole.

„Vším sem si tam, když jsme měli zápočet nějaký takový holky, která tu matiku uměla a já sem říkal hele, tak pojď mi tu matiku vysvětlit já sem to nepochopil tohle, tak se snažila chvíli, to je marný to ti nevysvětlím to musíš přijet k nám, ne hned na poprvé, ale musíš přijet k nám, ale to nebyla manželka, to byla její sestra.“

I přes to, co pan Král ve svém životě zažil se štěstí přiklonilo na jeho stranu. Nikdy se neshrbil, vším prošel se vztyčenou hlavou a dnes je to stále aktivní člověk, který se zajímá o dění kolem sebe a máme se od něho co učit.